

Úmluva č. 19 o rovnocenném nakládání s cizími a domácími zaměstnanci ve věci odškodnění pracovních úrazů

Všeobecná konference Mezinárodní organizace práce Společnosti Národů,

svolaná do Ženevy správní radou Mezinárodního úřadu práce a tam se shromáždivší dne 19. května 1925 ke svému sedmému zasedání,

když se rozhodla přijmouti různé návrhy vztahující se na rovnocenné nakládání s domácími a cizími zaměstnanci utrpěvšími pracovní úrazy, druhou to otázku, danou na denní pořad tohoto zasedání, a

když rozhodla, aby tyto návrhy nabyly formy návrhu mezinárodní úmluvy,

usnází se dnes, pátého června 1925, na níže uvedeném návrhu úmluvy, který má být ratifikován členy Mezinárodní organizace práce podle ustanovení části XIII. mírové smlouvy Versailleské a souhlasných částí ostatních mírových smluv:

Čl.1.

Každý člen Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že příslušníkům kteréhokoli jiného členského státu, který tuto úmluvu ratifikuje, nebo jejich členům rodiny, poskytne při pracovních úrazech, utrpěných na jeho území totéž zacházení, jaké zaručuje svým vlastním příslušníkům ve věci odškodnění pracovních úrazů.

Tato rovnocennost v nakládání bude zabezpečena cizím zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům, aniž by jakkoli byla vázána podmínkou trvalého bydliště. Pokud však jde o plnění, jímž by některý z členských států nebo jeho příslušníci, podle této zásady byli povinováni mimo území tohoto členského státu, bude příslušný postup upraven, bude-li toho třeba, zvláštními úmluvami, sjednanými mezi interesovanými členskými státy.

Čl.2.

Aby odškodněny byly úrazy, které utrpěli zaměstnanci, jichž se používá dočasně nebo přechodně na území některého členského státu na účet podniku, jehož sídlo je na území jiného členského státu, může být ustanoveno, že bude použito zákonných předpisů posléz uvedeného státu, na podkladě zvláštní dohody mezi zúčastněnými členskými státy.

Čl.3.

Členské státy, které ratifikují tuto úmluvu a které dosud nezavedly systému odškodnění nebo úrazového pojištění, zavazují se, že zavedou takovouto úpravu do tří let ode dne své ratifikace.

Čl.4.

Členské státy, které tuto úmluvu ratifikují, se zavazují, že si navzájem budou nápomocny, aby usnadněno bylo provádění této úmluvy, jakož i provedení jejich příslušných zákonů a nařízení, týkajících se odškodnění úrazů při práci, a že Mezinárodnímu úřadu práce

oznámi každou změnu svých platných zákonů a nařízení o odškodnění úrazů při práci, o čemž tento úřad ostatní zúčastněné členské státy zpraví.

Čl.5.

Úřední ratifikace této úmluvy budou za podmínek, předepsaných v části XIII. mírové smlouvy versailleské a v souhlasných částech ostatních mírových smluv oznámeny generálnímu tajemníkovi Společnosti Národů a jím zapsány do rejstříku.

Čl.6.

Tato úmluva nabude působnosti, jakmile její ratifikace dvěma členy Mezinárodní organizace práce bude generálním tajemníkem zapsána do rejstříku.

Úmluva bude zavazovati pouze členy, jichž ratifikace bude zapsána v sekretariátě.

V důsledku toho tato úmluva nabude působnosti pro každého člena v den, kdy jeho ratifikace bude zapsána v sekretariátě.

Čl.7.

Jakmile bude v sekretariátě zapsána ratifikace dvou členů Mezinárodní organizace práce, oznámí generální tajemník Společnosti Národů tuto skutečnost všem členům Mezinárodní organizace práce. Rovněž je zpraví o zapsání ratifikací, které mu budou později oznámeny ostatními členy organizace.

Čl.8.

Každý člen, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, s výhradou ustanovení čl. 6, že ustanovení článků 1, 2, 3 a 4 provede nejpozději dnem 1. ledna 1927 a že učiní opatření, která budou nutná, aby tato ustanovení byla uskutečněna.

Čl.9.

Každý člen Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, zavazuje se provést ji ve svých osadách, državách nebo protektorátech v soulase s ustanoveními čl. 421 mírové smlouvy versailleské a jemu odpovídajících článků ostatních mírových smluv.

Čl.10.

Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí doby deseti let ode dne počáteční působnosti této úmluvy, a to zvláštním přípisem, zaslaným generálnímu tajemníkovi Společnosti Národů a jím do rejstříku zapsaným. Výpověď nabude účinnosti teprve rok po zapsání v sekretariátě.

Čl.11.

Správní rada Mezinárodního úřadu práce podá aspoň jednou za deset let všeobecné konferenci zprávu o provádění této úmluvy a rozhodne, má-li být dána na denní pořad konference otázka revise nebo změny této úmluvy.

Čl.12.

Texty francouzský a anglický této úmluvy jsou oba autentické.